

Publicerad 2010-03-15 00:37 av fakieform

Underklassens maniska poet

5 centimeter blir ett helvetesgap
Kent i öronen och tanken studsar upp
I solskenet där jag brukade planera överdoser
Flyktvägar, små livspausar
flera år av kaos, regel mer än undantag
När blir undantaget flyktvägen?
Hjälplösheten är inte eftersträvad,
vi har ju alltid ett val
Jag smakar på orden och konsekvenserna jagar mig
Ibland tänker jag alla mina tankar i caps lock
Du som alltid insiterat på att läsa allt jag skriver,
Jag slet några sidor ur min dagbok,
och slängde åt ditt håll
Mest för att bli av med dig
Och jag är så förbannat trött på
att pendla på din skala
mellan dyrkan och hat
innerlighet och avstånd
tillit och misstro
hopp och förtvivlan
Livet är så mycket mer,
det är allt däremellan
När det gällde att leva satte du ribban högt
Men tro inte att du finner mig någonsin
Jag föddes på ett sjukhus med identiska sängar,
jag växte vilt bara för att skördas
Men ibland tror även jag på ett öde
Att jag kanske kan falla mot din kyss,
och stanna där
Kom hit till min sida en liten stund,
här finns inga poeter
Men alltid bär du med dig vapen,
tar mig runt halsen
Slår hårt mot mage och huvud
Många gånger har jag sett livet sluta drastiskt
Men när jag blickar över syns allt tydligt
Den här världen är min när chansen kommer
Vill du stoppa mig river jag ditt skratt ur din kropp,
drar skiten till sin spets

Stå inte framför mig,
jag slår på det jag ser
Och tro mig när jag bedyrar
att en person aldrig kan vara tillräcklig
Tack för regnet
det träffade min panna
Tog med sig alla tankar
så skjut mig
Ta mig på gatan
bespara mig ingen smärta
Jag vill dö plötsligt
till tonerna av en gnisslande dörr
Och flämtande andetag från en leende mun

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fakieform med Poeter.se id #32484 innehar upphovsrätten